

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Edyta Cieliszak

Protokolant st. sekr. sądowy Beata Siestrzewitowska

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu dnia 11 lutego, 9 lipca i 11 sierpnia 2020 roku sprawy M. B. (1) s. E. i D. z domu W. ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 17 lipca 2018 roku do dnia 25 lutego 2019 roku w m. K. gm. S. woj. (...) znęcał się psychicznie nad swoją żoną M. B. (2) w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości wszczywał awantury domowe, podczas których wyzywał ją słowami wulgarnymi, groził pobiciem i wyganiał z domu-

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk

II. w okresie od 10 kwietnia 2019 roku do dnia 16 czerwca 2019 roku w m. K. gm. S. woj. (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną M. B. (2) w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości wszczywał awantury domowe w trakcie których wyzywał ją słowami wulgarnymi, groził pobiciem i wyganiał z domu, niszczył wspólne mienie, popychał nadto w dniu 16 czerwca 2019 roku podczas wszetecznej awantury domowej, szarpiąc za klamkę od drzwi które trzymała pokrzywdzona spowodował u niej obrażenia w postaci urazu lewego kciuka co spowodowało naruszenia czynności narządów ciała pokrzywdzonej na okres poniżej 7 dni-

tj. o przestępstwo z art. 207 §1 kk w zb. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11 §2 kk

orzeka:

uznając, iż czyny z pkt I i II aktu oskarżenia stanowią jedno przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 207 §1 kk w zb. z art. 157 §2 kk w zw. z art. 11 §2 kk popełnione od 17 lipca 2018 roku do 30 września 2018 roku, od listopada 2018 roku do 25 lutego 2019 roku, od 5 maja 2019 roku do 16 czerwca 2019 roku M. B. (1) uznaje za winnego tak przypisanego czynu i za czyn ten na podstawie art. 207 § 1 kk w zb. z art. 157 §2 kk w zw. z art. 11 §2 kk skazuje go a na podstawie art. 207 §1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 41 a §1 kk orzeka wobec oskarżonego środki karne w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej M. B. (2) na odległość mniejszą niż 5 metrów oraz zakaz kontaktowania się z nią bez jej zgody na okres 3 (trzech) lat; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 zł. (sto dwadzieścia) tytułem opłaty oraz 621,94 zł. (sześćset dwadzieścia jeden 94/100) tytułem wydatków.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
----------------	---------------	-------	--

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. B. (1)	przyjęcie, że dwa czyny z aktu oskarżenia stanowią jedno przestępstwo z art.207§1 kk w zb. z art.157§2 kk w zw. z art.157§2 kk w zw. z art.11§2 kk popełnione w czasie od 17 lipca 2018r do 30 września 2018r , od listopada 2018r do 25 lutego 2019r i od 5 maja 2019r do 16 czerwca 2019r ze znamionami przemocy fizycznej i psychicznej	

		opisanymi jak w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
od 17 lipca 2018r do 30 września 2018r , od listopada 2018r do 25 lutego 2019r i od 5 maja 2019r do 16 czerwca 2019r oskarżony najpierw jedynie psychicznie a potem także fizycznie znęcał się nad żoną wszczynając awantury domowe znajdując się najczęściej pod wpływem alkoholu, w trakcie których wyzywał ją słowami wulgarnymi, obelżywymi, groził pobiciem, wyganiał z domu, niszczył wspólne mienie, popychał i 16 czerwca 2019r spowodował obrażenia ciała w postaci urazu lewego kciuka	zeznania M. B. (2)	102-105,	
zeznania P. M.	98-99, 45v		
zeznania M. K.	(...), 51v		
zeznania M. W.	101-102, 55v,		
dokumentacja dotycząca interwencji policyjnych	127-133, 5-17, 19, 25,		
opinia sądowo- lekarska o doznanych przez pokrzywdzona obrażeniach, dokumentacja z (...)	41, 28		

zeznania A. W.	161-163		
zeznania M. Ł.	163-164		
zeznania M. S.	164-165		
zeznania W. B.	168-170, nagranie płyta k.172a		
zeznania T. B.	170-172, nagranie płyta 172a		
opinia psychologiczna dotycząca małoletnich W. i T. B.	178-184		
zeznania R. C.	202-203		
oskarżony był już karany za znęcanie się nad żoną w okresie 1 czerwca 2012r do 26 października 2017r na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata, oddany pod dozór kuratora, zobowiązany do poddania terapii uzależnień - alkoholizm a następnie wykonanie tej kary zarządzone, karę odbył w całości	wyrok SR w Łukowie IIK 170/18 z 23 stycznia 2019r	92	
akta IIKo 879/19	8-9, 27-28		
oskarżony był karany z art.87§1a kw dwukrotnie a także z art.288§1 kk - uszkodzenie basenu i trampoliny ogrodowej na szkodę żony poprzez	dane o karalności	141	

oblanie benzyną i podpalenie			
odpisy wyroków	93-95		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. B. (1)	jak wyżej	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
to, że oskarżony nie stosował w opisanym w wyroku czasie ani przemocy fizycznej ani psychicznej a to jego żona znęca się nad nim, w trakcie awantury 16 czerwca 2019r nie spowodował u pokrzywdzonej obrażeń, szarpał się jedynie z nią chcąc zabrać jej telefon, dochodzi między małżonkami jedynie do słownych wzajemnych kłótni	wyjaśnienia oskarżonego	97-98, 48-59,	
zeznania D. B.	105-106		
zeznania G. B.	106-107		
zeznania Z. Z.	160-161		
1.OCena DOWOdów			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania M. B. (2)	<p>zeznania pokrzywdzonej oraz dzieci W. i T. B. a także zeznania interweniujących policjantów i kuratora sądowego C. - są spójne ze sobą, zgodne co do tego, że oskarżony znęca się psychicznie i fizycznie nad żoną, znajdując się pod wpływem alkoholu, w sposób opisany w zarzucie, co stanowi z uwagi na długotrwałość tego zachowania, jego uciążliwość dla pokrzywdzonej, doznawane przez nią cierpienia przestępstwo znęcania a nie jedynie wzajemne kłótnie o których mówi oskarżony, że nadużywa alkoholu od bardzo długiego czasu, jest wówczas nieobliczalny, dokuczliwy, nie zmienił zachowania mimo prowadzonego wcześniej postępowania i już w trakcie toczącej się sprawy IIK 170/18 dopuszczał się w dalszym ciągu aktów przemocy początkowo jedynie psychicznej a potem już fizycznej, dowody opisują w bardzo podobny sposób zachowanie oskarżonego we wzajemnym powiązaniu, w połączeniu</p>	

		<p>z notatkami i informacjami o interwencjach dają obraz zachowania oskarżonego w przypisanym mu okresie, opisywane zdarzenia są przytaczane w podobnej relacji, podają przebieg poszczególnych awantur np. w Wigilię 2018r, 5 czerwca 2019r, 16 czerwca 2019r, pokrzywdzona szczegółowo zrelacjonowała zachowanie męża wobec niej a jej relacja została potwierdzona nie tylko zeznaniami członków rodziny ale także zeznaniami policjantów interweniujących na miejscu, którzy widzieli strach, obawę u niej i u dzieci, w Wigilię na interwencję oczekiwała z dziećmi przed domem, funkcjonariuszom okazała nagrania potwierdzające używanie przemocy słownej i fizycznej nie tylko wobec niej ale i dzieci, policjanci widzieli uszkodzone mienie, nie tylko trampolinę i basen, za co został skazany oskarżony, ale też drzwi, pobite naczynia, i porozrzucane rzeczy w domu, uszkodzony telefon</p>
wyrok SR w Łukowie IIK 170/18 z 23 stycznia 2019r	dokument , nie kwestionowany	
dane o karalności	dokument, nie kwestionowany	

opinia sądowo- lekarska o doznanych przez pokrzywdzona obrażeniach, dokumentacja z (...)	nie budzi zastrzeżeń, odpowiada wymogom art.200 kpk, nie kwestionowana, oparta na dokumentacji lekarskiej	
opinia psychologiczna dotycząca małoletnich W. i T. B.	nie budzi zastrzeżeń, odpowiada wymogom art.200 kpk, nie kwestionowana, biegła uczestniczyła w przesłuchaniu, miała możliwość obserwacji świadków, przeprowadziła badania W. B., uargumentowała wnioski, rzetelna i miarodajna	
zeznania P. M.	świadek przekonująco i rzeczowo przedstawił znane mu z racji pełnionych obowiązków fakty, mają potwierdzenie w sporządzonej z interwencji dokumentacji,	
zeznania M. K.	jak wyżej	
zeznania M. W.	jak wyżej	
zeznania M. Ł.	jak wyżej	
zeznania M. S.	jak wyżej	
zeznania R. C.	potwierdził, że praktycznie podczas każdej wizyty oskarżony był pod wpływem alkoholu, za każdym razem stwierdzał przemoc psychiczną, nie ma wątpliwości, że jego zeznania dotyczą okresu objętego zarzutem, gdyż z nadesłanej informacji sądu wprost wynika,	

	<p>że w okresie zarzutu to świadek sprawował nadzór, rzetelnie i przekonująco wskazał znane z racji pełnionej funkcji fakty i spostrzeżenia</p>	
<p>zeznania A. W.</p>	<p>przekonujące dla sądu, mające potwierdzenie w innych dowodach omówionych wyżej, wiarygodne i spójne ze sobą i z zeznaniami pokrzywdzonej i jej dzieci, które wielokrotnie korzystały ze wsparcia i pomocy świadka</p>	
<p>zeznania W. B.</p>	<p>małoletnia opisała szczerze zachowanie ojca, nie negując czasami niewłaściwego swojego zachowania czy brata, podała jednak powody, dla których np. nie chciała wykonywać poleceń ojca, szczerza i przekonująca relacja, biegła psycholog nie znalazła podstaw do kwestionowania możliwości prawidłowego odtwarzania faktów czy skłonności do konfabulacji, zeznania spójne z omówionymi wyżej dowodami</p>	
<p>zeznania T. B.</p>	<p>jak wyżej co do W. B.</p>	
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</p>		

<i>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego	nie są dla sądu przekonujące wyjaśnienia oskarżonego, że dochodziło jedynie do wzajemnych kłótni, takiego samego nasilenia ze strony obojga małżonków, że nie znęcał się nad żoną psychicznie i fizycznie, są jedynie przyjętą linią obrony, są sprzeczne z wiarygodnymi dla sądu omówionymi wyżej dowodami, w tym zeznaniami policjantów, dokumentacją z interwencji, dodatkowo nie przekonują wyjaśnienia oskarżonego i zeznania jego matki D. B. co do tego, że to oni są ofiarami przemocy ze strony M. B. (2), na co dowodem miały być także dołączone zdjęcia dokumentujące nieporządek na podwórku oraz zeznania A. O., mając na uwadze chociażby zeznania funkcjonariuszy Policji co do przebiegu zajścia z 16 czerwca 2019 r i zachowania oskarżonego oraz jego matki a także zeznania pokrzywdzonej i jej dzieci co do podejmowanych działań zez strony oskarżonego i D. B. w celu dokuczenia im na wszelkie sposoby nie można uznać za przekonujące, że widoczny na fotografiach nieład	

		<p>został spowodowany przez pokrzywdzoną a nie je męża i teściową celowo, pokrzywdzona i jej dzieci przyznały także, że wykopała ona tuje rosnące na podwórku, bo je zakupiła a zmuszona była się wyprowadzić, takie zachowanie jednak nie może być uznane za równoważne postępowaniu oskarżonego i nie może być podstawą jego ekskulpacji, podkreślić należy, że oskarżony celowo przepisał dom na matkę, który budował i urządził wspólnie z żoną zmuszając pokrzywdzoną do zamieszkania z dziećmi w wynajmowanym mieszkaniu</p>	
<p>zeznania D. B.</p>	<p>zeznania niewiarygodne, świadek jest zupełnie bezkrytyczna wobec zachowania syna, nawet w obecności policjantów ubliżała synowej i była wobec niej agresywna, nie zostało udowodnione przez obronę, że to pokrzywdzona znęcała się nad świadkiem czy oskarżonym, zresztą dokumenty złożone przez obronę także wskazują, że nie dopatrzone się takich czynów ze strony pokrzywdzonej wobec jej męża i teściowej, zeznający policjanci wskazywali także świadka jako źródło konfliktu małżeńskiego, świadek zupełnie</p>		

	nieobiektywna, nawet co do uzależnienia syna		
zeznania G. B.	zeznania zupełnie nieobiektywne, świadek widziała przecież nietrzeźwego oskarżonego, którego przywieźli do niej interweniujący policjanci, oprócz głoślownych słów, że to pokrzywdzona znęca się nad oskarżonym, nie potrafiła tego w sposób przekonujący i logiczny wykazać, na czym miałyby to polegać		
zeznania Z. Z.	jak wyżej w odniesieniu do G. B., zna tylko z relacji oczywiście nieobiektywnej D. B., że to pokrzywdzona dokucza mężowi, teściowej, ale już w żaden sposób nie potrafił wskazać, na czym to dokuczanie oskarżonemu miałyby polegać		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

systematycznie powtarzające się zachowanie złożone z jedno lub wielorodzajowych pojedynczych czynności naruszających różne dobra takie jak: nietykalność cielesną, godność osobistą, czy wolność człowieka. umyślne zachowanie się sprawcy, które polega na intensywnym i dotkliwym zadawaniu cierpień fizycznych lub moralnych osobie pokrzywdzonej w celu jej udręczenia, poniżenia lub dokuczenia albo wyrządzenia jej innej przykrości, bez względu na rodzaj pobudek, określenie **znęca się** oznacza działanie lub zaniechanie, polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dotkliwych cierpień moralnych, powtarzającym się w czasie albo jednorazowym, lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie-orzecznictwo, W ocenie Sądu powyższa definicja znajduje odzwierciedlenie w zachowaniu oskarżonego wobec żony ponieważ zebrany w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy wskazuje na fakt, iż jego działania były dokuczliwe, dotkliwe, intensywne i częste, naruszały przy tym godność osobistą i wolność pokrzywdzonej, powodując tym samym niewątpliwie cierpienia moralne u ofiary tej

psychicznej przemocy, a ponadto wielokrotnie powtarzały się przez pewien, dłuższy czas. Jeśli chodzi o przyjęty czas zarzutu, to sąd miał na uwadze to, że od 26 lutego do 9 kwietnia 2019r oskarżony przebywał w zamkniętym oddziale leczenia uzależnień, a z zeznań pokrzywdzonej wynika, że po odbyciu terapii aż do wczoraj-data składania pierwszych zeznań to 6 maja 2019r- nie było awantur, w październiku 2018r zaś pokrzywdzona przebywała ok.3 tygodnie w sanatorium- te okresy Sąd wyeliminował z zarzutu, jako że nie dochodziło wówczas do stosowania przemocy wobec pokrzywdzonej, poza tym, zdaniem Sądu zachowania opisywane w pkt. I i II aktu oskarżenia w rzeczywistości oddzielone tylko czasem odbywania terapii w istocie stanowią jeden czyn, jedynie przyczyny obiektywne powodowały bowiem ustanie przemocy, a były to wielorodzajowe czynności, umyślne zachowania oskarżone go skierowane wobec pokrzywdzonej w celu zadania jej cierpień

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. B. (1)	kara 6 miesięcy pozbawienia wolności		popelnienie przestępstwa umyślnego z zamiarem

			<p>bezpośrednim, charakteryzującym się szczególnym, wrogim nastawieniem sprawcy do ofiary i jego przewagą nad pokrzywdzoną, zachowanie oskarżonego dolegliwe i poniżające, absolutny brak krytycznego wglądu oskarżonego we własne zachowanie, szukanie dla siebie usprawiedliwienia w zachowaniu żony, pełna świadomość przekroczenia zasad porządku prawnego, wśród których szacunek dla dóbr osobistych innej osoby – zwłaszcza osoby najbliższej, jaką niewątpliwie jest żona, takich jak godność, wolność, poczucie bezpieczeństwa jest jedną z podstawowych. Ponadto zachowanie oskarżonego naruszyło niewątpliwie również dobro jakim jest rodzina i jej prawidłowe funkcjonowanie, a także należyte, wolne od znęcania się traktowanie ludzi w rodzinie, oskarżony był już karany z art.207§1kk, nawet w trakcie trwającego poprzednio postępowania nie zaprzestał stosowania przemocy, mimo skazania nie zmienił zachowania, brak jest podstaw ale też warunków ustawowych z art.69 kk do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary</p>
M. B. (1)	orzeczone środki karne zakaz zbliżania do		zabezpieczają prawnie chronione interesy

	<p>pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 5 metrów i zakaz kontaktowania się z nią bez jej zgody na 3 lata</p>		<p>pokrzywdzonej , dają poczucie bezpieczeństwa nie tylko jej ale też dzieciom, to pokrzywdzona z dziećmi musiała opuścić dom, który także budowała i wyposażała i zaczynać życie na stacji, zwłaszcza że oskarżony stara się w dalszym ciągu uprzykrzyć życie pokrzywdzonej i dzieciom</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>1.Koszty procesu</p>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

zasądzenie opłaty i wydatków	art.627 kpk i art.2 ustawy o opłatach w sprawach karnych, brak podstaw do zwolnienia z kosztów postępowania, oskarżony jest zdrowym, młodym człowiekiem zdolnym do pracy i osiągania dochodów	
1.Podpis		
sędzia Edyta Cieliszak		

POUCZENIE O UPRAWNIENIACH I OBOWIĄZKACH

Strona ma prawo do złożenia w terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyroku wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Oskarżony pozbawiony wolności, który nie ma obrońcy i – pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok – nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, ma prawo do złożenia wniosku o sporządzenia na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w terminie 7 dni od daty doręczenia mu wyroku.

Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie wskazując:

- 1) oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy;
- 2) oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo, a także – w pierwszym piśmie złożonym w sprawie – numer telefonu, telefaksu i adres poczty elektronicznej lub oświadczenie o ich nieposiadaniu;
- 3) treść wniosku, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu oraz oznaczenie oskarżonego, gdy wniosek nie pochodzi od oskarżonego;
- 4) datę i podpis składającego pismo (za osobę, która nie może się podpisać, pismo podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu).

Wniosek złożony przez osobę nieuprawnioną, po terminie lub którego braki formalne nie zostały uzupełnione w terminie przez wnoszącego nie zostanie przyjęty (art. 119, art. 422 § 1, § 2 i § 3)²⁾.

Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom i podmiotowi zobowiązanemu przysługuje apelacja (art. 444).

Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie 14 dni od daty doręczenia wyroku z uzasadnieniem (art. 428 § 1, art. 445 § 1).

Apelację co do winy uważa się za wniesioną przeciwko całości wyroku, a apelację co do kary uważa się za wniesioną przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych. Natomiast apelację co do środka karnego, środka

kompensacyjnego albo przypadku uważa się za wniesioną odpowiednio przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych albo o środkach kompensacyjnych albo o przypadku (art. 447 § 1-3).

W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447§ 4).

Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przypadku lub środka kompensacyjnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5).

Podstawą apelacji nie mogą być wyłącznie zarzuty, których uwzględnienie mogłoby nastąpić w trybie sprostowania omyłki pisarskiej lub rachunkowej oraz w obliczeniu terminów w wyroku albo uzasadnieniu do niego, w trybie rozstrzygnięcia co do przypadku, zaliczenia tymczasowego aresztowania, zatrzymania lub okresu rzeczywistego pozbawienia wolności, okresu zatrzymania prawa jazdy lub innego odpowiedniego dokumentu lub okresu zawieszenia oskarżonego w czynnościach służbowych lub w wykonywaniu zawodu albo nakazania powstrzymania się od określonej działalności lub od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów, lub zakazania ubiegania się o zamówienia publiczne na czas trwania postępowania, nałożenia obowiązku zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu albo dowodów rzeczowych, oraz w trybie rozstrzygnięcia o kosztach procesu (art. 447 § 6).

Apelacja wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo niedopuszczalna z mocy ustawy nie zostanie przyjęta (art. 429 § 1).

Oskarżony ma prawo do korzystania przy sporządzeniu apelacji z pomocy ustanowionego przez siebie obrońcy, a strona inna niż oskarżony może ustanowić pełnomocnika. Do czasu ustanowienia obrońcy przez oskarżonego pozbawionego wolności, obrońcę może ustanowić inna osoba. Apelacja od wyroku sądu okręgowego, która nie pochodzi od prokuratora lub pełnomocnika będącego radcą prawnym, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Wydatki związane z ustanowieniem obrońcy albo pełnomocnika ponosi strona, która go ustanowiła (art. 6, art. 83 § 1, art. 87 § 1, art. 446 § 1, art. 620).

Jeśli strona nie ma obrońcy albo pełnomocnika z wyboru, może żądać, aby wyznaczono obrońcę albo pełnomocnika z urzędu, w tym w celu dokonania określonej czynności, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów ustanowienia obrońcy albo pełnomocnika z wyboru bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. Pełnomocnik z urzędu zostanie wówczas wyznaczony z listy pełnomocników. Wyznaczenie pełnomocnika z urzędu może zostać cofnięte, jeżeli okaże się, że nie istnieją okoliczności, na podstawie których go wyznaczono (art. 78 i art. 81a § 1 w zw. z art. 88 § 1 zd. drugie).

Udział obrońcy w postępowaniu nie wyłącza osobistego działania w nim oskarżonego, a udział pełnomocnika nie wyłącza osobistego działania w nim strony innej niż oskarżony (art. 86 § 2 w zw. z art. 88 § 1 zd. drugie).

Do biegu wskazanych powyżej terminów nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec tego terminu przypadnie na dzień przez ustawę uznany za dzień wolny od pracy lub na sobotę, czynność można wykonać następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą (art. 123 § 1 i § 3). Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem wnioski o sporządzenie uzasadnienia na piśmie lub apelacja zostaną złożone bezpośrednio w sądzie albo:

1. nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej;
2. nadane w polskim urzędzie konsularnym;

3. złożone przez żołnierza, z wyjątkiem żołnierza pełniącego terytorialną służbę wojskową dyspozycyjnie, w dowództwie jednostki wojskowej;
 4. złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu;
 5. złożone przez członka załogi polskiego statku morskiego kapitanowi statku (art. 124).
- 1) należy wybrać właściwy zwrot;
 - 2) podane w nawiasach przepisy oznaczają odpowiednie artykuły ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1987, z późn. zm.).